

nationale Vareudveksling og de dermed forbundne Fordele. Detailpriserne maatte ned gennem en friere Handelspolitik, selv om denne skulde ledsages af højere Priser til de producerende Lande.

Efter Bemærkninger fra *Venezuelas*, *Sveriges* og *Belgiens* Delegerede, der alle tre var for Forslaget, fremhævede den *franske* Delegerede, at Hundreder af Millioner endnu var ufuldstændigt ernærede, medens der samtidig var store Strækninger, der ikke var opdyrket. Foruden Handelens Frihed maatte ogsaa Produktionens Frihed opnaas. Først maatte man imidlertid have nøjagtige Oplysninger om, hvad Jordens Befolkning kunde forbruge, for at Producenterne kunde have et solidt Grundlag for deres Virksomhed; Undersøgelsen burde derfor ogsaa omfatte dette Spørgsmaal.

Sydafrikas Delegerede betegnede sit Land som et, hvori alle Spørgsmaalene var samlet, et Landbrugsland, som maatte ønske størst mulig Frihed for sin Udførsel, og som dog havde maattet tage Beskyttelsesforanstaltninger med en Befolkning af Hvide og Indfødte, der hver behøvede deres særlige Ernæring, endda saaledes at nogle af de Hvide var meget fattige, mens paa den anden Side nogle af de Indfødte var europæiserede. Undersøgelsen maatte spænde over alle saadanne Forhold.

Efter Bemærkninger fra *Chiles*, *Italiens*, *Polens*, *Bulgariens* og *Norges* Delegerede, som alle gav Forslaget deres Tilslutning, affattedes følgende Beslutning, som vedtoges af Forsamlingen:

»Efter at have undersøgt Spørgsmaalet om Ernæringens Indflydelse paa Befolkningens Sundhed og de Virkninger, som en forbedret Ernæring vilde kunne faa paa Forbruget af Landbrugsprodukter:

anmoder Forsamlingen indtrængende Regeringerne om at undersøge de praktiske Muligheder for at sikre en bedre Ernæring, og beder Raadet:

1° opfordre Folkeforbundets Sundhedsorganisation til at fortsætte og udvide sit Arbejde vedrørende Ernæringens Indflydelse paa Befolkningens Sundhed,

2° paalægge Folkeforbundets tekniske Organisationer, i Samarbejde med det internationale Arbejdsbureau og det internationale Landbrugsinstitut, at samle, sammenfatte og offentliggøre et Oplysningsmateriale vedrørende de Forholdsregler, der i de forskellige Lande er truffet til Forbedring af Ernæringen, og

3° nedsætte et Udvalg af sagkyndige indenfor Landbrug, Økonomi og Sundhedsvæsen, som, efter bl. a. at have taget Resultatet af det i Medfør af foranstaaende Stk. 1 og 2 udførte Arbejde i Betragtning, for den kommende Forsamling skal afgive en samlet Beretning om Spørgsmaalet ud fra dets sundhedsmæssige og økonomiske Siders.

E. Folkeforbundets Udvalg.

Den 15. Forsamling anmodede Raadet om at lade en af Generalsekretæren udarbejdet Beretning om Sammensætningen og Virksomheden af Folkeforbundets forskellige Udvalg undersøge af et sagkyndigt Udvalg. Ved Raadmødet i Januar 1935 nedsattes et saadant Udvalg; dette holdt Møde i Juni Maaned og afgav en Beretning vedrørende Spørgsmaalet. Beretningen forelagdes den 16. Forsamling og henvistes til Behandling i 2. Udvalg.

I Beretningen gøres der først opmærksom paa, at der maa være en Forskel med Hensyn til de sagkyndige, der vælges til Udvalgene, eftersom det drejer sig om en ren videnskabelig Udredning af et Problem eller om at finde en praktisk Løsning af et Spørgsmaal, hvor flere Regeringer skal samarbejde. I førstnævnte Tilfælde skal de Sagkyndige ikke være »nationale«, medens de i sidstnævnte Tilfælde foruden den fornødne Sagskundskab maa være tilstrækkelig politisk indstillede til at kunne skønne, hvad der vil være praktisk gennemførligt.

Paa samme Maade som Staternes Udenrigsministre i Raadet arbejder for at løse de politiske Spørgsmaal, vil efter Udvalgets Mening Finansministre for de enkelte Lande kunne mødes for at forhandle om vigtige økonomiske og finansielle Spørgsmaal. At fremkomme med hertil sigtende positive Forslag mente Udvalget imidlertid laa udenfor den Opgave, der var stillet det, og